

Тарасова любов

Станіслав Яценко

Брате, Тарасе,
Куди ж ти дивився?!
До кого тягнулась
Засліпла душа?
Хіба ж то людина,
Що Бога не має,
Зрадлива і хтива,
Підступна і зла...

Що примха для неї,
Для тебе — кохання...
Даремні надії,
Дурні сподівання,..
Та плачу з тобою...
Моя самота —
Тебе розуміє.
О, Діво Маріє!
Тобі він повірить!
Скажи, що існує
Окрема ціна
Пекельного дива...
Бо цього не зна
Мій брат-перебендя,
Свята простота...
.....

Сорок років сплило
І Вона повернулась,
Щоб віднайти,
Де тепер її милий.
"Нарешті ми разом..." —
Сказала собі.
І квіти поклала
Йому на могилу.